

Moet kwade onzin wel aandacht krijgen?

OPINIE RECHTZAAK WIM D.

Complotdenker Wim D. staat vandaag in Groningen terecht wegens smaad, laster en belediging in het dossier-Vaatstra. Waarom krijgen zijn complottheorieën eigenlijk aandacht?

Rob Zijlstra

GRONINGEN Over moordzaken, met name over zaken die zich niet binnen anderhalve dag laten oplossen, wordt veel onzin geschreven. Bij gebrek aan (nieuwe) feiten ontstaat nieuwshonger, zowel bij de journalist als bij de lezer. Er wordt gespeculeerd en er worden verbanden gelegd die er met de wijsheid van achteraf niet waren. Het is doorgaans geen kwade onzin, geen onzin die met opzet is verkondigd.

Dat Marianne Vaatstra mogelijk

door een asielzoeker om het leven was gebracht, was in de dagen na mei 1999 geen onzin. Er waren weliswaar geen aanwijzingen voor, maar het kon ook niet worden uitgesloten. Dat werd anders met de aanhouding, bekentenis en veroordeling van Jasper S. in april vorig jaar. De mogelijke betrokkenheid van bewoners van een asielzoekerscentrum bleek onzin.

Onzin krijgt dus aandacht. Dat is niet te voorkomen. Het nieuws dient zich ieder moment van de dag aan en de strekking ervan is niet altijd di-

rect duidelijk. 'Nieuws is wat zojuist is gebeurd, wat voortdurend gebeurt is de realiteit', noteerde journalist Joris Luyendijk.

In de rechtbank van Groningen gaat het vanmiddag over kwade onzin. De 52-jarige Wim D. moet terechtstaan omdat hij zich volgens het Openbaar Ministerie schuldig heeft gemaakt aan smaad, laster en belediging. Volgens D. is Jasper S. niet de moordenaar van Marianne Vaatstra. De dader is een asielzoeker die door justitie wordt beschermd. Volgens D. is er sprake van een complot. Met onder meer het willen publiceren van het dagboek van de moeder van Marianne wil hij zijn gelijk aantonen.

Wim D. stond in oktober vorig jaar ook terecht in Groningen. Hij wraakte toen de politierechter omdat die

Wim D. ziet de rechtszaal als een podium voor zijn ideeën

geen getuigen wilde horen. De zaak werd aangehouden en doorverwezen naar de meervoudige strafkamer (met drie rechters). De rechtbank gelaste ook dat Wim D. onderzocht moest worden. Misschien spoort hij niet helemaal en dan kan daar rekening mee worden gehouden bij een eventueel op te leggen straf.

Het vermeende complot gaat verder dan alleen de zaak van Marianne

Vaatstra. Ook de dood van oud-minister Els Borst staat misschien niet op zichzelf. Borsts partijgenoot Alexander Pechtold zou wel eens opdracht kunnen hebben gegeven voor de moord omdat zij 'te veel wist'. Een grote rol is ook weggelegd voor Peter R. de Vries wiens schuld het is dat de echte moordenaar van Marianne Vaatstra nog altijd vrij rondloopt.

Wim D. ziet de rechtszaal als een podium waarop hij zijn ideeën kan verkondigen. Daarbij geldt: wie niet voor hem is, is tegen hem en wie tegen hem is, is een vijand die deel uit maakt van het grote complot. Hem volledig negeren is in dit mediatijdperk niet realistisch. Dus ook deze kwade onzin krijgt aandacht. Gelukkig kan gezond verstand veel onzin aan.